

**EMANOIL ȘTIUCĂ
1956-2013****POPESCU Aurelian**

L-am cunoscut pe Emanoil Știucă la debutul în activitatea mea ca muzeograf la Secția de Științele Naturii a Muzeului Olteniei Craiova. Era în septembrie 1992, iar Emil a venit la Craiova împreună cu d-nii Costin Rădulescu și Petre Mihai Samson. I-am așteptat la gară, după cum promisem dispoziție de la directorul muzeului, care-mi spusese că urmează să sosească o echipă de specialiști de la Institutul de Speologie Emil Racoviță, interesați de piesele fosile de la Bugiulești care se găseau în colecția muzeului nostru. Am fost foarte impresionat de distincția celor doi „mari”, Rădulescu și Samson, și de competența lui Emil, care se descurca de minune în colecție. La ora aceea își pregătea teza de doctorat și era încă învățăcel (discipol) al celor doi. Încă tânăr, bărbos, își purta părul lung, strâns într-o coadă la spate (ușoară imitație a lui Samson) și avea o mare experiență de cercetare în paleontologie, după cum reieșea din dialogurile cu maestrul său. După ce au examinat sumar piesele din colecția de mamifere, unde Emil m-a făcut conștient despre valoarea științifică deosebită a colecției, am stabilit să colaborăm pentru cercetări paleontologice complexe care să se întindă pe câțiva ani. Colaborarea cu cercetătorii de la ISER a rămas pentru mine cel mai important eveniment al activității mele profesionale. Au urmat trei ani rodnici, în care, vara, ne mutam cu toții la castelul de la Padea, pe Jiu, unde am întreprins cele mai fructuoase săpături paleontologice din Oltenia de după 1990. Făceam echipă cu Emil și căutam să țin pasul cu el, măcar fizic (pe atunci era în plină putere, făceam eforturi deosebite să rezist la ritmul pe care îl impunea), pentru că din punctul de vedere al cunoștințelor științifice era încă departe. Era un om de teren și un om de echipă. Era foarte serios la săpături, am învățat de la el ce înseamnă rigoarea în activitate. Îmi explica pe îndelete fiecare pas în relativ complicata tehnologie a săpăturilor paleontologice pentru micromamifere. Seara, după ce veneam de la săpături, în timp ce lucram la trierea materialului, Emil era o sursă nepuizabilă de bună-dispoziție: glume, bancuri, amintiri. Luca cu atenție și avea o deosebită abilitate de a descoperi micii molari de rozătoare. Și aici dădea dovadă de rigoare, nota fiecare piesă cu grijă, deși totul se desfășura într-o atmosferă degajată. Săpăturile de la Drânic au fost pentru mine o școală, iar Emil Știucă a fost unul dintre profesorii de la care am avut ce învăța.

După încheierea săpăturilor de la Drânic am avut ocazia să lucrez cu Emil și la elaborarea unor articole științifice. Căuta să înțeleagă mai întâi fenomenul, de aceea elabora greu textul. Chiar el spunea: „Eu scriu încet”. Scria încet, dar bine! Era metodic și aplica fără nici un rabat normele de cercetare. Avea conștiință de cercetător, am văzut asta și cu alte ocazii, când nu teama de a fi prins cu rezultate false îl oprea, ci pentru că nu putea concepe ca într-o lucrare pe care o semnează el să apară lucruri neconstatate pe teren sau în laborator. Mi-a transmis concepția aceasta prin atitudinea lui, nu m-a dădăcit, știa și credea că standardele înalte de conștiință profesională se transmit cel mai bine prin propriul exemplu. Învățase la rândul lui toate acestea de la cei doi corifei ai paleontologiei românești - Rădulescu și Samson - și înțelegea să nu le țină numai pentru el.

Anii au trecut, am rărit colaborările, dar aveam deja încredere unul în altul, știam unul despre altul ce putem și ce nu ne stă în putință. Am mai avut ocazia să lucrăm împreună la săpăturile de la Roșiile (fost Bugiulești). Nu mai erau condițiile din castelul de la Padea, aș putea spune că erau chiar contrariul: dormeam pe jos, împreună cu un mai tânăr coleg, pe o folie de plastic așezată direct pe podeaua unei încăperi dintr-un cămin cultural dezafectat. Ar fi putut să se protejeze mai mult (deja începuseră să apară problemele de sănătate), dar a ținut să fie cu echipa, să participe nu numai la excavații, ci și la viața de tabără, cu farmecul și cu vicisitudinile ei.

L-am mai întâlnit pe Emil Știucă la câteva conferințe, naționale sau internaționale. Nu-i plăcea să prezinte lucrările, de obicei îi lăsa pe colaboratori, deși el era primul autor. Se făcea însă remarcat pentru întrebările pe care le punea sau pentru problemele pe care le punea în discuție. Era stăpân pe sine și se vedea că vorbește în cunoștință de cauză.

Își admira mult maestrul, pe Costin Rădulescu și pe Petre Mihai Samson. A stat în umbra lor o vreme, apoi și-a croit propriul drum.

Avea o familie frumoasă pe care o iubea mult. Pomenea mereu de soția și de fiul său și se citea pe fața lui că era mândru de ei și că avea o viață de familie împlinită.

Ajunsese pe toate planurile în etapa când, după o muncă asiduă și după necazurile vieții, urma să culeagă roadele. Pe plan profesional era un cercetător apreciat, își făcuse o echipă solidă și era cunoscut prin lucrările sale și peste hotare. Avea proiecte frumoase, avea material mult de studiat - ar fi putut să nu mai facă nici o ieșire pe teren și tot ar fi avut piese fosile pentru lucrări. Mă lua de-o parte când ajungeam la ISER și-mi arăta cu bunăvoință și cu orgoliu profesional ce material valoros are în depozit. Pregătea un dicționar de termeni paleontologici, o carte necesară ca aerul pentru cei din branșă, nu știu în ce stadiu se află acum, dar publicarea ei ar fi un eveniment în lumea paleontologilor vertebratiști din România.

Bolile care l-au măcinat în ultimii ani nu i-au întrerupt, ci doar i-au încetinit activitatea. Era în plină maturitate creatoare, când urma să-și publice sintezele, să-și formeze unul-doi ucenici și să le îndrume pașii în domeniul pe care cu atâta pasiune l-a slujit și l-a iubit.

Emil Știucă a trecut însă Dincolo prea repede... Plecarea lui este o grea pierdere pentru familie, pentru prieteni și pentru paleontologia românească. Dumnezeu sa-l odihnească în pace!

***

Dacă ar fi să-i povestim condensată în câteva rânduri viața lui Emanoil Știucă, atunci ea ar suna așa:

S-a născut la 12 iulie 1956 la București, unde și-a făcut practic toate studiile: primare, liceale (la Liceul Teoretic Ion Creangă, între anii 1971-1975) și superioare - Facultatea de Geologie-Geografie, secția Inginerie geologică din cadrul Universității București (1978-1983). Și-a susținut teza de doctorat în anul 2000, sub coordonarea lui Theodor Neagu (conducător) și sub îndrumarea lui Costin Rădulescu și Petre Mihai Samson.

Absolvind printre primii, a fost repartizat în anul 1983 la Întreprinderea de Prospectiuni și Explorări Geologice București (IPGG), în 1985 începându-și activitatea în cercetare științifică la Institutul Geologic al României. În anul 1987 obține titlul de cercetător științific. În 1991 intră prin concurs ca cercetător științific gradul III la Institutul de Speologie Emil Racoviță din București, iar în 2004, tot prin concurs, devine cercetător științific gradul II. A lucrat mult pe teren: în depozitele mezozoice din Munții Apuseni, în stratele cu dinozauri din Bazinul Hațeg, în Miocenu de pe Valea Reghiului și în Pliocenu din carierele Lupoia și Pinoasa. A întreprins de asemenea cercetări și în peșterile de la Scocul Scorotei, Valea Lupșei, Vârful Râiosu din Munții Făgăraș și la Peștera Movile. Activitatea sa de cercetare s-a materializat într-o serie de lucrări de înalt nivel științific, unele fiind publicate în reviste cotate ISI.

Redăm mai jos lista de lucrări la care Emanoil Știucă a fost autor sau coautor, precum și o serie de fotografii din albumul de familie.

***

- ȘTIUCĂ E. 1993. *Contributions to the knowledge of Gulo spelaeus from Romania*. Travaux de l'Institut de Speologie «Emil Racoviță» Bucarest. **32**: 119-129.
- ȘTIUCĂ E. 1994. *Nyctereutes megamastoides (Pommel) dans le Pliocene final d'Oltenie*. Supliment Studia Universitatis „Babeș-Bolyai” Cluj-Napoca. 27 pp.
- ȘTIUCĂ E. & H. ILINCA. 1995. *Pleistocene mammals (Rodentia) from Movile Cave (Romanie)*. Theoretical and Applied Karstology. București. **8**: 157-161.
- ȘTIUCĂ E., ILINCA H., GIURGIU I. 1995. *Données faunistiques concernant les grottes de grande altitude des Monts Făgăraș (Carpates Méridionales, Roumanie)* (abstract). Theoretical and Applied Karstology. “Emil Racoviță” Institute of Speology Cluj-Napoca: 29-30.
- ȘTIUCĂ E. & PETCULESCU AL. 2000. *Studiul geoecologic al zonei Dobra – Roșcani*. In: Știucă N., coord.: „Roșcani un sat pentru mileniul III”) Edit. Emia. Deva: 263-266.
- ȘTIUCĂ E., PETCULESCU AL., SEGHEDI I. 2001. *Noi date geologice asupra perimetrului Dobra – Roșcani, cu o privire specială asupra fenomenelor carstice*. Oltenia. Studii și comunicări. Științele Naturii. Muzeul Olteniei Craiova. **17**: 6-13.
- ȘTIUCĂ E. & POPESCU A. 2001. *Noi date privind afinitățile câinelui enot (Nyctereutes megamastoides Pommel) din Pliocenu de la Tetoiu (=Bugiulești) (Județul Vâlcea, România)*. Oltenia. Studii și comunicări. Științele Naturii. Muzeul Olteniei Craiova. **17**: 41-46.
- ȘTIUCĂ E. & PETCULESCU AL. 2001. *Asupra asociațiilor faunistice de micromamifere Pleistocen superioare de la Movile, Mangalia*. (rezumat). The Third Romanian Symposium on Paleontology. Iași. **3**: 33 pp.
- ȘTIUCĂ E. & ARGHIR R. 2002. *Martes genus representatives in the Wurmian of Romania*. Theoretical and Applied Karstology. “Emil Racoviță” Institute of Speology Bucharest. **15**: 111-116.
- ȘTIUCĂ E., PETCULESCU AL., ARGHIR R. 2003. *Desmana radulescui a new Pliocene Water-Mole (Talpidae, Insectivora, Mammalia) in Romania*. In: A. Petculescu & E. Știucă (Eds.) Advances in Vertebrate Paleontology - Hen to Panta. Romanian Academy „Emil Racoviță” Institute of Speology. Bucharest: 71-74.
- ȘTIUCĂ E. 2003. *Note préliminaire sur les mammifères du Miocène de Reghiu (Dépt. Vrancea, Roumanie)*. In: A. Petculescu & E. Știucă (Eds.) Advances in Vertebrate Paleontology - “Hen to Panta”. Romanian Academy “Emil Racoviță” Institute of Speology. Bucharest: 113-116.
- ȘTIUCĂ E., PETCULESCU AL., ARGHIR R. 2004. *Mamiferele mari din Romanianul Bazinului Dacic; implicațiile lor biocronologice*. In: (Ed. coord. R. Olteanu) Romanianul și problemele lui: faună, stratigrafie, sedimentogeneză. Academia Română. Institutul de Speologie „Emil Racoviță”. București: 73-79.
- ȘTIUCĂ E., POPESCU A., PETCULESCU AL. 2007. *New data on the cave hyena (Crocuta crocuta spelaea Goldfuss 1832) from Muierii Cave (Baia de Fier, Gorj District, Romania)*. Oltenia. Studii și comunicări. Științele Naturii. Muzeul Olteniei Craiova. **23**: 201-208.
- VASILE ȘT., PANAITESCU D., ȘTIUCĂ E., VIRAG A. 2012. *Additional proboscidean fossils from Mavrodin (Teleorman County, Romania)*. Oltenia. Studii și comunicări. Științele Naturii. Muzeul Olteniei Craiova. **28**(2): 211-218.

ȘTIUCĂ E., PETCULESCU AL., VASILE ȘT., TIȚĂ R. 2012. *Macro- and micromammal faunas associated with Mammuthus (Archidiskodon) meridionalis in the Lower-Middle Pleistocene from Copăceni (Ifov County, Romania)* (abstract). In: Murariu et al. (Eds.) Annual Zoological Congress of "Grigore Antipa" Museum. Bucharest: 76-77.

ȘTIUCĂ E. & PETCULESCU AL. 2012. *Hyena, Wolves and Foxes from Peștera cu Oase*. In: Trinkhaus et al. (Eds.) Life and Death at the Peștera cu Oase: A Setting for Modern Human Emergence in Europe. Oxford University Press. Oxford: 346-388.

De Crăciun, cu fiul său, Florin, în 1986.

În mijlocul colegilor de practică studentească.

Împreună cu Petre Mihai Samson, la o conferință științifică a Muzeului Olteniei Craiova (1999).

La biroul de acasă.

Popescu Aurelian
 Muzeul Olteniei Craiova,
 Str. Popa Șapcă nr. 8, 200422, Craiova, Romania.
 E-mail: aurelian_popescu@yahoo.fr

Primit: 17 august, 2013
 Acceptat: 01 septembrie, 2013